

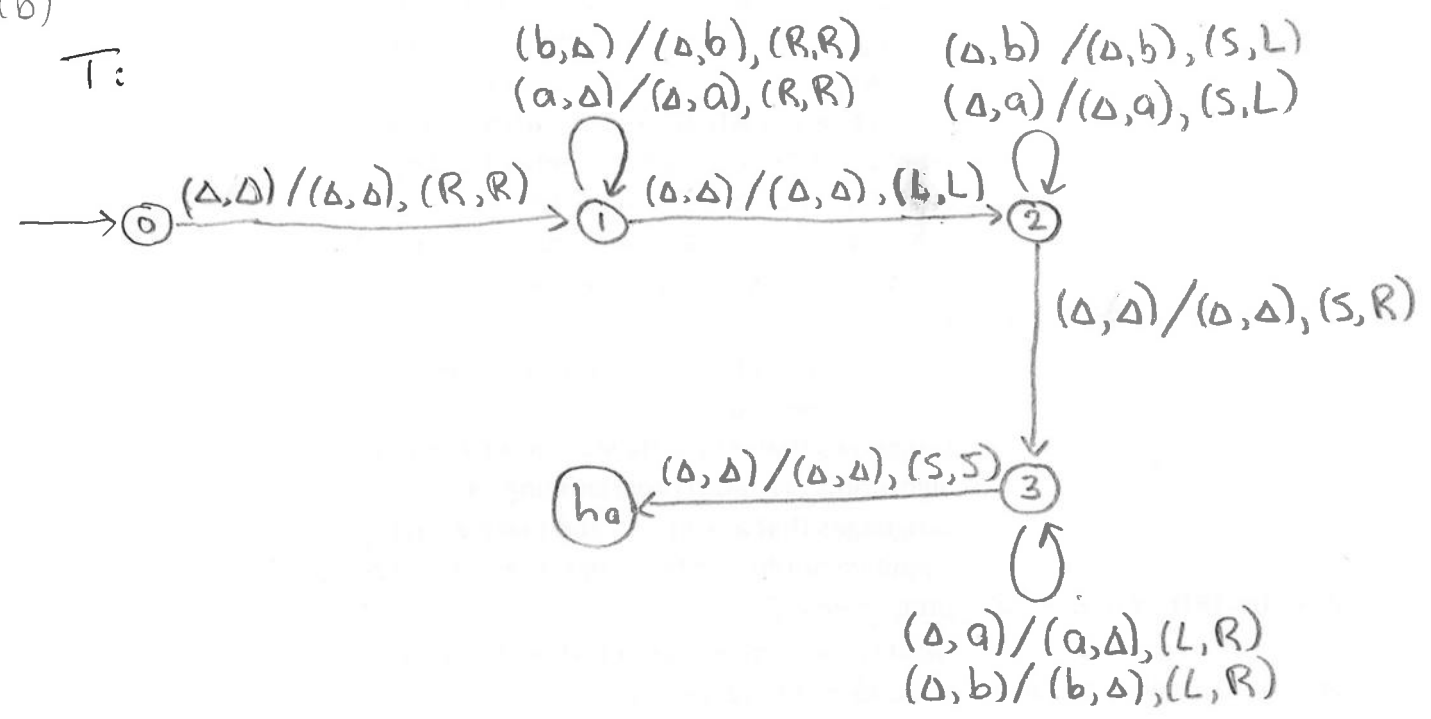
10.57

2(a)

- Laat T een 2-tapes Turingmachine zijn met starttoestand q_0 .
- In zijn initiële configuratie voor invoer x
- x bevindt T zich in toestand q_0
- * met beide leeskoppen op vakje 0 van de respectievelijke tape
- * met op tape 1: $\Delta x \Delta \Delta \dots$
- * met op tape 2: $\Delta \Delta \Delta \Delta \dots$ (leeg dus)

11.02

(b)

11.11

(c)

In toestand 1 loopt T over zijn invoer x naar rechts, en verplaatst die invoer van tape 1 naar tape 2.

In toestand 2 staat T met zijn leeskop op tape 1 op de Δ overeenkomend met de laatste letter van x , terwijl hij op tape 2 terugloopt naar links, naar het begin van x .

In toestand 3 verplaatst T de invoer x weer van tape 2 naar tape 1. Omdat hij daarbij op tape 1 naar links loopt, terwijl hij op tape 2 naar rechts loopt, komt x in omgekeerde vorm op tape 1 terecht.

Wanneer x accepteert staat zijn leeskop op tape 1 keurig op vakje 0, met x^r daarachter, terwijl zijn leeskop op tape 2 achter de weer verwijderde x staat. Dat laatste maakt niet uit.

11.20/1

11.29

maandag 29 juni 2020

3(a) Geldige combinaties van i en j zijn

$$(i, j) = (1, 1), (2, 2), (2, 3), (3, 3), (3, 4), (3, 5), (4, 4), \dots$$

$$i+j+2i = \quad 4 \quad \quad 8 \quad \quad 9 \quad \quad 12 \quad \quad 13 \quad \quad 14 \quad \quad 16$$

De eerste vier elementen in de canonieke volgorde zijn dus
 $abaa$, $aabbaaaa$, $aabbbaaaaa$, $aaabbbaaaaaa$.

11.34

(b)

T_i controleert eerst of zijn invoer van de vorm $a^i b^j a^k$ is met $i, j, k \geq 1$. Zo nee, dan verworpt / crasht T_i .

Zo ja, dan kijkt T eerst of $i \leq j$ en of $k = 2i$.

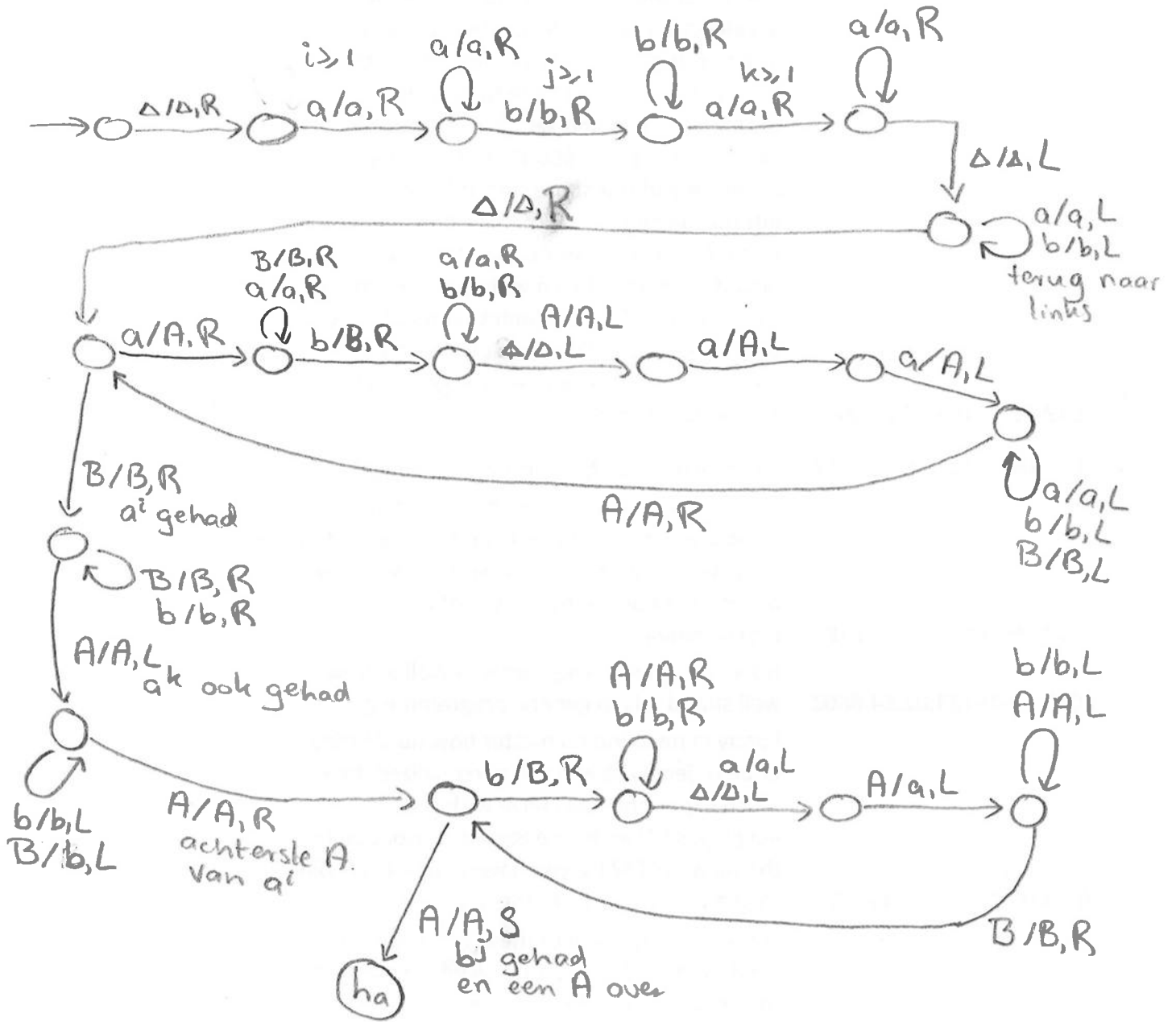
Dat doet hij door steeds de eerste a van a^i , de eerste b van b^j en de laatste twee a 's van a^k te veranderen in een hoofdletter. Tot de a 's van a^i op zijn.

Als dit lukt, en na afloop zijn alle a 's van a^k inderdaad veranderd in hoofdletters, moeten we alleen nog controleren dat $j < 2i$. Dat doen we door de B 's van b^j weer te veranderen in b 's, en vervolgens steeds de eerste b van b^j te veranderen in B en de laatste A van a^k weer in a . Tot de b 's van b^j op zijn.

Als dit lukt, en na afloop is er nog minstens een A van a^k over, is $j < 2i$ en kunnen we accepteren.

11.48

(b)

11.59

12.13

4(a)

We kiezen voor L_1

De grammatica G kent de volgende producties, met startvariabele S :

$S \rightarrow aBBSaa$ genereer een a voor a^i , twee b 's voor b^j en twee a 's voor a^{2i}

$S \rightarrow aBTaa$ genereer een a voor a^i , één b voor b^j en twee a 's voor a^{2i}

$T \rightarrow aBTaa$ "

Door de overgang naar T dwingen we af dat $j < 2i$. Minstens één keer genereren we één b voor b^j en twee a 's voor a^{2i}

Door alle drie de producties dwingen we af dat $i \leq j$, en dat we a^i links en a^{2i} rechts krijgen.

$T \rightarrow M$ klaar met genereren letters
Nu staan alleen de a 's van a^i en de B 's van b^j nog door elkaar, links van M .

$Ba \rightarrow aB$ B loopt naar rechts, naar M toe.

$BM \rightarrow Mb$ daar aangekomen wordt het b

$M \rightarrow \Lambda$ als alle B 's over M heen gesprongen zijn en b geworden zijn, zijn a^i en b^j gesorteerd en kan M verdwijnen.

12.25. / 13.28

(b) Een afleiding in G voor $aabbbaaa$:

$S \Rightarrow aBBSaa \Rightarrow aBBSaBTaa \Rightarrow aBBaBTaa \Rightarrow aBBaBMaaa \Rightarrow^2 aaBBBMaaa \Rightarrow^3 aaMbbbaaaa \Rightarrow aabbbaaaa$

13.32

12.36

5(a)

L_1 is recursief opsombaar, dus er bestaat een Turingmachine die L_1 accepteert. Laat T_1 zo'n Turingmachine zijn.

De Turingmachine T_2 voor L_2 werkt als volgt:

- * controleer of zijn invoer x soms gelijk is aan x_1 ,
- * zo ja, accepteer
- zo nee, voer T_1 uit op invoer x .

T_2 accepteert dan x_1 , en ook alle strings die T_1 accepteert, ofwel $\{x_1\} \cup L_1 = L_1 \cup \{x_1\} = L_2$.

L_2 is derhalve recursief opsombaar.

12.42/47

(b)

De Turingmachine T_3 voor L_3 werkt als volgt:

- * controleer of zijn invoer x soms gelijk is aan x_1, x_2, \dots , of x_n .
- Omdat dit eindig veel (eindige) strings zijn, is dit uit te voeren.
- * als x inderdaad gelijk is aan x_1, x_2, \dots of x_n , verwerp anders, accepteer.

T_3 accepteert alle invoeren x behalve x_1, x_2, \dots, x_n , ofwel T_3 accepteert L_3 .

L_3 is derhalve recursief opsombaar.

12.52

Als volgt:

- * controleer of invoer x gelijk is aan x_1 ,
- * zo nee, controleer of invoer x gelijk is aan x_2
- * zo nee, controleer of invoer x gelijk is aan x_3
- * enzovoort

6(a)

De stelling van Rice is rechtstreeks toepasbaar op Accepts-ab.
Dat is immers een beslissingsprobleem

- * waarvan de instanties (losse) Turingmachines T_i zijn
- * waarvan de eigenschap "accepteert T_i de string ab" een niet-triviale taaleigenschap is.

Immers:

- als T_1 de eigenschap heeft, en $L(T_1) = L(T_2)$,
is kennelijk $ab \in L(T_1)$ en dus ook $ab \in L(T_2)$,
zodat T_2 de eigenschap heeft (het is een taaleigenschap)
- de eigenschap is niet-triviaal, want
de Turingmachine $\rightarrow \text{O} \xrightarrow{\Delta/\Delta, S} \text{(ha)}$ (die alles accepteert)
heeft de eigenschap wel
de Turingmachine $\rightarrow \text{O} \xrightarrow{\Delta/\Delta, S} \text{(hr)}$ (die niets accepteert)
heeft de eigenschap niet.

13.01

(b) Accepts-ab is dus niet beslisbaar vanwege de stelling van Rice. Om aan te tonen dat ook Accepts-Prefix niet beslisbaar is, moeten we Accepts-ab reduceren naar Accepts-Prefix:

$$\text{Accepts-ab}_{T_1} \leq \text{Accepts-Prefix}_{(T_2, x_2)}$$

Laat T_1 een willekeurige instantie van Accepts-ab zijn,
dat wil zeggen: een Turingmachine met invoeralfabet $\{a, b\}$

We kiezen nu $x_2 = \Lambda$ (de lege string), en construeren
een Turingmachine T_2 die als volgt werkt: vervang de invoer
door ab, en voer T_1 daar op uit.

Er geldt nu:

- * als T_1 een ja-instantie van Accepts-ab is,
dan accepteert T_1 de string ab,
dan accepteert T_2 elke invoer,
dan accepteert T_2 ook de invoer Λ ,
dan accepteert T_2 dus een prefix van $x_2 = \Lambda$,
dan is (T_2, x_2) een ja-instantie van Accepts-Prefix.

- * als T_1 een nee-instantie van Accepts-ab is,
dan accepteert T_1 de string ab niet,
dan accepteert T_2 geen enkele invoer,
dan accepteert T_2 ook de invoer Λ niet,
dan accepteert T_2 geen enkele prefix van $x_2 = \Lambda$,
dan is (T_2, x_2) een nee-instantie van Accepts-Prefix.

De constructie van (T_2, x_2) uit T_1 is algoritmisch uit te voeren.
We hebben derhalve een geldige reductie.

Omdat Accepts-ab niet beslisbaar is, is ook Accepts-Prefix niet beslisbaar.

13.17